

رئیس کمیته ساحلی هندبال تهران در گفت و گو با «ایران ورزشی»

قدرتی: به هندبال اعتیاد داریم!

من فکر می کنم برگزاری این مسابقات در تهران خود به تنهایی یک پدیده بود. بازیکنان، مربیان، داوران و ناظران برای اولین بار در تهران چنین تجربه ای را پشت سر می گذاشتند و این رقابت دو روزه یک کلاس آموزشی بسیار مهم برای اهالی هندبال ساحلی قلمداد می شد. البته در این دو روز مسابقه بازیکنان بسیار خوب و جوانی نیز کشف شدند. سطح مسابقات خوب بود و من فکر می کنم استمرار برگزاری این مسابقات استعداد های فراوان دیگری نیز کشف خواهد کرد.

کمی از فضای هندبال ساحلی خارج شویم و به فعالیت تو در هندبال سالتی برگردیم. به نظر تو که سالهاست در سطح اول ایران هندبال بازی می کنی، اگر یک دختر نوجوان به این رشته علاقه مند باشد باید از کجا شروع کند؟

به نظر من هندبال رشته ای است که اگر وارد آن شوید دیگر نمی توانید از آن خارج شوید. در ایران تبلیغات کافی پیرامون رشته هندبال وجود ندارد اما اگر یک نفر به این رشته علاقه مند شود و این رشته را به عنوان ورزش اصلی خود انتخاب کند، دیگر نمی تواند خود را به هیچ عنوان از هیجان و شور این رشته رها کند. من فکر می کنم اگر کسی علاقه مند به هندبال است باید این رشته را در کلاس های آموزشی آموزش ببیند و پله های موفقیت و رشد را یکی یکی طی کند. ممارست و استمرار بدون شک دو عامل مهم در موفقیت هر چیزی است که هندبال هم در همین قاعده می گنجد.

از تأثیرات ورزش در زندگی ات بگو؟

زندگی من همیشه با ورزش گره خورده است. تصمیمات مهم من از زندگی هم از ورزش جدا نبود. من هرگز حاضر نیستم چیزی را با ورزش کردن تعویض کنم. من به ورزش و به هندبال اعتیاد دارم! در واقع چه از نظر جسمی و چه از نظر روحی اگر ورزش نکنم انگار چیزی را گم کرده ام.

اگر ورزشکار نمی شدی به سمت چه رشته و فعالیتی می رفتی؟

قطعاً به سراغ هنر می رفتم. رشته هایی مانند عکاسی، گرافیک، طراحی دکوراسیون و رشته های اینچنینی همیشه برای من جذاب بوده است.

اولویت های یک زن ورزشکار با زنی که ورزش انتخابش نیست، چه تفاوت هایی دارد؟
خب قطعاً اولویت یک زن که حرفه ای ورزش می کند، ورزش کردن است. من همیشه به شاگردانم می گویم که اگر به دنبال ورزش حرفه ای هستید از خیلی از فعالیت های جانبی باید فاصله بگیرید. هم و غم یک ورزشکار حرفه ای باید ورزش و تمرین و هدفش باشد. باید گاهی از خیلی از خوشی ها و تفریحات بگذری تا ورزش کردن به خوشی اول و آخر زندگی ات تبدیل شود. اراده قوی و تلاش مستمر باعث می شود که بین یک ورزشکار حرفه ای و انسان معمولی تفاوت ایجاد شود.

چشم انداز شما برای فعالیت هندبال ساحلی در تهران چیست؟

خب من تمام تلاشم این است که با برنامه ریزی درست و برگزاری منظم مسابقات بتوانیم در هر دو بخش زنان و مردان هندبال تهران را ارتقا بدهیم. از آنجایی که هندبال مردان ایران نیز پتانسیل بالایی دارد و امکان حضور در مسابقات بین المللی هم برای آنها فراهم است، باید در نظر داشت که به طور یکسان به هر دو بخش توجه شود. البته این را هم باید اشاره کنم که من اطمینان دارم اگر پوشش زنان مسلمان در مسابقات هندبال ساحلی تأیید شود و فدراسیون و مسئولان ورزش پیگیری های لازم را ترتیب دهند، زنان ایران می توانند در عرصه بین المللی هم حضوری درخشان داشته باشند.

مرتبط بود و هم به رشته ورزشی ام ارتباط داشت لذت می بردم.

از تاریخچه هندبال ساحلی زنان در ایران بگو؟ این رشته در بخش زنان چه مدتی است که فعالیت می کند؟

هندبال ساحلی در بخش بانوان عمر طولانی ای ندارد. نزدیک به سه دوره است که مسابقات قهرمانی کشور برگزار نشده است. سال گذشته هم به دلیل شیوع ویروس کرونا چهارمین دوره نیز برگزار نشد. به همین دلیل این فکر به سرم زد که در تهران بتوانیم مسابقاتی در مدت زمانی کوتاه تر و با رعایت پروتکل های بهداشتی برگزار کنیم.

یک تیم هندبال ساحلی هم در تهران فعالیت می کند که گویا شخص شما مؤسس آن است؟

بله همینطور است. من مدتی قبل به دلیل آسیب دیدگی ای که داشتم مجبور به جراحی شدم و در زمان سپری کردن دوران نقاهت نتوانستم هندبال بازی کنم. همان زمان به ذهنم رسید که تهران بازیکنان بسیار مستعدی در هندبال ساحلی دارد و ما می توانیم تیمی داشته باشیم که این تیم را به مسابقات قهرمان کشوری بفرستیم و تهران هم در این مسابقات نماینده داشته باشد. با هزینه شخصی دختران هندبالیست مستعدی که می شناختم را دور هم جمع کردم و تیم ما رسماً فعالیت خود را آغاز کرد. تیم ما تشکیل شد و به مسابقات قهرمانی کشور رفتیم و در آن سال که اولین حضورمان بود به مقام چهارم رسیدیم. آن مسابقات برای ما حکم کسب تجربه داشت. سال بعد پر قدرت تر رفتیم و در دومین دوره حضورمان توانستیم قهرمان شویم. آن هم در شرایطی که تیم هایی مانند اصفهان، بوشهر، بندرعباس و ... بسیار قدرتمندتر از ما بودند اما من دوره های مربیگری را پشت سر گذاشتم و بازیکنان هم با تمرین و تلاش فراوان توانستند به آنچه مستحقش بودند دست پیدا کنند. خانم میلانی هم همیشه از ما حمایت کردند و جا دارد از اینجا به خاطر حمایت از تیم رنگ مانگ که نام تیم ما است، از وی تشکر کنم.

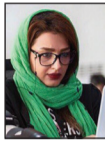
از حکم ریاست کمیته هندبال ساحلی استان تهران برایمان بگو. فعالیت این کمیته از چه زمانی آغاز شد؟

هیأت هندبال استان تهران پیش از این در بخش هندبال ساحلی فعالیت زیادی نداشت و اصلاً کمیته ای با این نام در این هیأت فعالیت نمی کرد. امسال به من ابلاغ شد که مسئولیت کمیته ساحلی را در اختیار بگیرم. ما با بانوان هندبالیست، مسابقات ساحلی در استان تهران را آغاز کردیم و این مسابقاتی که در ورزشگاه تختی برگزار شد، اولین دوره رقابتی بود که زیر نظر کمیته هندبال ساحلی و در استان تهران برگزار شد. البته ما برنامه هایی برای مردان هندبالیست ساحلی نیز خواهیم داشت و تصمیم داریم هندبال ساحلی را در استان تهران پرورش دهیم زیرا مجموعه ای از استعدادها را در تهران در هر دو بخش زنان و مردان در اختیار داریم.

همکاری فدراسیون باشما در زمینه برگزاری مسابقات استان تهران چطور بود؟

خوشبختانه فدراسیون همکاری خوبی با ما داشت. هر بار نیاز به زمین، توپ و امکانات داشتیم با ما همکاری کردند. باید از آقای پاکدل رئیس فدراسیون هندبال و آقای نکویی که مسئول هندبال ساحلی در فدراسیون هستند تشکر کنم که از من و فعالیت های هندبال ساحلی حمایت کردند و هر آنچه در توان داشتند، دریغ نکردند.

مسابقات هندبال تهران که نخستین دوره خود را پشت سر گذاشت، پدیده ای هم داشت؟

پرتو جغتایی

Paro Joghtae

تصور همه ما از رشته هایی که بخش ساحلی نیز دارند، اینگونه است که حتماً باید در کنار دریا برگزار شود. فوتبال ساحلی، والیبال ساحلی، هندبال ساحلی و ... پیش از این به دلیل اینکه کشور ما از شمال و جنوب به دریا مشرف است، فضای کافی در اختیار است تا بتوان رشته های ورزشی را در بخش ساحلی فعال کرد اما محدودیت دیگر شهرها و استان ها که در مجاورت دریا و ساحل نیستند، سبب شد که استفاده از ساحل مصنوعی در دستور کار برخی فدراسیون ها و برخی رشته ها قرار بگیرد. پیش از این فدراسیون والیبال با کمک سازمان ساحلی والیبال اقدام به ساخت ساحل مصنوعی در محوطه اطراف فدراسیون والیبال واقع در مجموعه ورزشی آزادی کرد. زمین والیبال ساحلی که بلافاصله پس از تأسیس میزبان مسابقاتی نیز بود. سال گذشته و در شهر ساری نیز مسابقات فوتبال ساحلی زنان در ساحل مصنوعی مجموعه ورزشی داراب ساری برگزار شد. حالا و با برگزاری مسابقات هندبال ساحلی زنان در مجموعه ورزشی تختی، این زنجیره ادامه پیدا کرد تا بانوان ساحلی باز هندبال ایران این بار و برای نخستین بار در تهران رقابت کنند. رقابت هایی که با کوشش و پیگیری های «سعیده قدرتی» رئیس جوان و سختکوش کمیته ساحلی طی دو روز برگزار شد. به بهانه برگزاری نخستین دوره مسابقات هندبال زنان تهران، گفت و گویی ترتیب دادیم با سعیده قدرتی که ماحصل این گفت و گو را در زیر می خوانید:

خودتان را برای مخاطبان ایران ورزشی معرفی کنید؟

من سعیده قدرتی هستم. اول خرداد سال ۶۷ متولد شدم. در رشته روابط عمومی و مقطع کارشناسی ارشد فارغ التحصیل شده ام. نزدیک به ۱۵ سال است که به طور حرفه ای ورزش می کنم.

چرا رشته هندبال را انتخاب کرده اید؟

من در ابتدا والیبال بازی می کردم. مدرسه ما دیوار به دیوار باشگاه طوقانی بود. آن زمان یک بنر با محتوای کلاس های آموزشی هندبال روی دیوار این باشگاه دیدم و تصمیم گرفتم این رشته را آموزش ببینم. رفته رفته به هندبال علاقه مند شدم و این رشته برای من به اولویت نخست در ورزش تبدیل شد. البته باید به این نکته اشاره کنم که آن زمان رشته هندبال چندان روی بورس نبود و بیشتر دختران همسن و سال من علاقه داشتند که والیبال یا بسکتبال بازی کنند.

در فدراسیون هندبال مدتی در بخش روابط عمومی فعالیت می کردی. دلیل همکاری در این بخش چه بود؟

من آن زمان هندبالیست بودم و البته در دانشگاه رشته روابط عمومی هم می خواندم. آن روزها جلال کوزه گری رئیس فدراسیون هندبال بود و من به عنوان نیروی روابط عمومی در فدراسیون مشغول به کار شدم و واقعاً از کارم که هم به رشته تحصیلی ام

